

TARİFİ ZOR BİR SERENAT

Cansu BÖLÜKBAŞI

Otobüsümüz ilerliyor, yollar azaldıkça benim heyecanım artıyor, ilk kez çocuklarla kavuşacak olmak kalbimi hızlandırdıkça hızlandırıyor. Okulun bahçesine otobüsümüzle giriş yaptığımızda bizi perdelerin arasına karışıp, pencerelerde bekleyen çocukları görüyorum, daha sonra çekinerek yanımıza geliyorlar. Biraz bakınca anlıyorum ki hepsi bizim için dolabından en güzel bulduğu kıyafetini çıkarmış, birbirlerinin saçlarını örüp başlarına en sevdikleri tokaları takmış ardından bizi beklemeye koyulmuşlar. Ve işte nihayet o bekleyiş sona eriyor ,bize bakan yüzlerinde, hoş geldiniz gülümsemeleriyle. Hemen cebimden üç çift çivi çıkarıp veriyorum bana doğru uzanan o minicik ellere ve ne oluyorsa oradan sonra oluyor. İlk kez iki parça çivinin böyle uçsuz bucaksız bir sevinç zincirine kapı açtığını görüyorum. O sırada çocuklar meraklı gözlerle birden sarıyor etrafımızı. Geldiğimiz için öyle mutlular ki gözlerine yansıyan eşsiz parlıltı alıveriyor gözlerimizi. Ve böylece aralanıyor, işte o meşhur serüvenin mutlu bakışlar çerçevesi.

Öncelikle hep birlikte ilk sunumumuzu dinleyip gece deneylerini yapıyoruz, çocuklar heyecanlı, biz heyecanlı. O an birer birer keşfetmeye başlıyorum körleşmiş duygularımın içimde ki yerlerini. Sanki gördüklerini “Anlat bize” diyorlar hepsi; “Bir şölen” diyorum onlara, “tarifi zor bir serenat bu, yüreklerin seslendirdiği. Hepimizin kalbi bayram yeri, hepimiz bayramlıklarını ilk kez giymiş gibi sevinçli...”

İlerleyen saatlerde heyecanla teleskopu alıp kuruyoruz. Geceleri uzaktan aya bakıp hayal kuran çocukların ilk kez ayı böylesine yakından görmelerine şahit oluyorum. Ay çocukların gözlerine aydınlanıyor, çocukların gülümsemeleri ise geceye...

Uyku vakti geliyor, tüm çocukları yatakhaneye alıyoruz o sıra Ahmet çarpıyor gözüme.

Ahmet diyorum “Haydi yatakhaneye” gözlerime bakıyor Ahmet “Abla siz gidecek misiniz?” diyor.” Maalesef “ diyorum “bizi bekleyen başka kardeşlerin de var ama daha buradayız. Haydi şimdi uyu enerji topla yarın çok eğleneceğiz.” “Uyuyamam ki “ diyor Ahmet “Neden ?” diye soruyorum merakla Ahmet’e “Heyecandan” diyor Ahmet yüzünde dünyalara bedel bir tebessümle, “Dün de hiç uyuyamadım siz geleceksiniz diye” ve ben bunları duyunca anlıyorum; İnsan gerçekten yaşadığını bir çocuğun kalbinde, o kalbin heyecanına dönüştüğünü gördüğünde anlıyor.

Daha sonra yurtlara geçiyoruz. Yurda girer girmez ellerimize bir masal kitabı alıp çocuklara koşuyoruz. Derya’yı ise o zaman tanıyorum, tek başına karşılıyor beni odasında. Masmavi gözleri var Derya’nın sanırsın gökyüzünü alıp hapsetmişler iki minik küreye. Ardından Derya’nın kulaklarına iliklenmiş iki pembe ip gözüme çarpıyor ve çocukluğuma götürüyor beni. Yıllardır arayıp bulamadığım çocukluğumun, birden içine düşüvermişim gibi hissediyorum kendimi, tekrar otobüse binip ayrılana kadar da çıkmıyorum oradan.

Ertesi sabah uyandığımda bambaşka bir heyecan sarıyor beni, ilk kez çocuklarla sınıfta etkinlik yapacağım o gün. Kahvaltıya geçiyoruz orada tanıyorum Safiye’yi, Elif ‘i, Emine’yi ve Zeynep’i onlarla birlikte yapıyorum kahvaltıyı. Yapabildiğim en zengin kahvaltıda bile alamadığım en tadı o sabah yediğim bir dilim ekmekle, tahin-pekmez de alıyorum.

Daha sonra geçiyoruz sınıflara. İlk etkinliğim olan yaratıcı dramayı yapıyorum, çocukların öylesine mutlu olduğunu gördükçe daha çok kaptıyorum kendimi etkinliklerime ve zaman kavramı başka bir şekilde işlemeye başlıyor. Çocuklar gülümsüyor, ben gülümsüyorum, etkinlik saatleri uçup gidiveriyor. Sınıfların duvarları bile bana doymuşken ben tek bir çocuğa bile doyamıyorum.

Son etkinlik saatimde çocuklara onlar için getirdiğimiz kitapları ve dergileri dağıtıyorum daha sonra geçip bir kenara onları izlemeye başlıyorum: O heyecanla açtıkları dergiler "Abla bunlar bizim mi gerçekten?" diye şaşkınlıkla bakan gözler, heyecanla elindekileri yanındaki arkadaşına göstermeye çalışan minik eller ve en önemlisi o an kendilerinin bile farkında olmadıkları kocaman gülücükleri. Onlar güldükçe, benim içimde uçurtmalar kavuşuyor gökyüzüne ve sarılıyor karabulutlarım teker teker renklere. Hayatımda ilk kez o an bir çocuğun gülüşünden görüyorum dünyayı ve geri kalan her şey anlamsızlaşıyor gözümde sanki tüm zamanların en değerli şeyini bulmuşçasına coşkulu hissediyorum kendimi. Küçükte olsa bizim sayemizde gülen bir çocuk, bundan daha kıymetli bir manzara ne olabilir ki? Diye sormadan edemiyorum kendime.

Projede kaldığım tüm zaman boyunca sanki kendimi hep oraya aitmişim gibi hissediyorum. Çocukların her bir gülümseyişi cennetin dünyada ki yansımalarıymış gibi. Tıpkı bu dünyaya fazla güzel oldukları gibi...

Yirmi yıllık yaşam serüvenimde öğrenemediğim şeyleri, hiç yaşamadığım duyguları iki günde görüp tadıyorum orada ve böylece; hep kaçıp, kurtulup saklanmak istediğimiz o huzur dolu yeri sonunda bu serüvende buluyorum.

Şimdiyse ben; bu serüvene şahit olmuş herkes gibi, bundan sonra İLKYAR ile birlikte bizim dokunamadığımız hayatlara dokunup, o çocukların gülüşünde gördüğüm dünyada, öldüğümde bile yaşamak istiyorum...

Cansu BÖLÜKBAŞI
Gazi Üniversitesi Okul Öncesi 2. sınıf

Nasıl Yardım Edebilirsiniz?

1. İLKİYAR web sitesinden kredi kartınızla bağış yapabilirsiniz www.ilkıyar.org.tr/nasilyardimerim/kredikarti bağlantısıyla İş Bankası üzerinden güvenle bağışınızı gerçekleştirebilirsiniz.
2. İLKİYAR'larımızın geleceğine güzellikler katmak, onlara bir kitap hediye etmek, belki anısını yaşatmak istediğiniz bir büyüğünüz, bir yakınınız için kitaplık kurulmasını desteklemek, belki de daha fazlası için aşağıda bilgileri sunulan hesaplar aracılığıyla bağış yapabilirsiniz.

Hesap Sahibi : İLKİYAR
Türk Lirası Hesabı (IBAN) : TR26 0006 4000 0014 2290 7069 68
Avro (Euro) Hesabı (IBAN) : TR92 0006 4000 0024 2293 5074 26
Dolar Hesabı (IBAN) : TR91 0006 4000 0024 2293 5762 17
Türk Lirası Hesabı (IBAN) (*): TR46 0006 2000 3030 0006 2994 01
(*): ilk 3 hesap İş Bankası ODTÜ şubesinde,
son hesap Garanti Bankası Boğaziçi Üniversitesi şubesinde açılmıştır.

Önemli Not: Bağışınızın açıklama kısmına "Adınızı, Soyadınızı, E-posta ve/veya Cep telefonu numaranızı" yazmanızı önemle rica eder, desteğiniz için teşekkür ederiz.

ABD'den bağışlarımızı TPF aracılığı ile topluyoruz. ... Vergi iadesi formu e-posta ile adresinize yollanıyor. Bir defalık veya düzenli bağış için bağlantı adresi: -yeni adres-

- <https://www.classy.org/campaign/İLKİYAR/c164385>

3. E-postalarınızda www.İLKİYAR.org.tr bağlantı vererek, izlenimlerimizi arkadaşlarınızla paylaşarak İLKİYAR'ın tanınırlığını arttırabilirsiniz. Arkadaşlarınızın e-posta adreslerini bizlere (İLKİYAR.yonetim@gmail.com) göndererek üyelik sistemimize dâhil olmalarını ve bu izlenimleri almalarını da sağlayabilirsiniz.

Önemli Not: İLKİYAR izlenimlerindeki resmi sitesindeki resimlerin izinsiz kullanılmadığını hatırlatır, göstereceğiniz hassasiyet için teşekkür ederiz.

ve